

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/884/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204250
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614204250.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu Stavebné bytové družstvo Partizánske, Pod Šípkom 1301, IČO: 00 688 185, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Edit Balážiková, s.r.o., Partizánske, Jesenského 231/5, IČO: 47 239 948, proti žalovaným: 1/ P. U., bytom X., V. okružná XXXX/XX, prechodne bytom V. Pole, zastúpený opatrovníčkou H. Briatkovou, zamestnankyňou Okresného súdu Prievidza, 2/ P. U., bytom X., R. P. XXX/X, 3/ X.. V. K., bytom F., J. F. XX/XX, 4/ D.. J. U., bytom V. J., V. XXX, všetci právne zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom v Martine, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, o nariadení predaja bytu, na odvolanie odporcov 2/, 3/, 4/ proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. júna 2015, č. k. 4C/46/2014-83, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcov 2/ až 4/ zaplatiť náhradu trov konania v prospech navrhovateľa, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovia 2/ až 4/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania 48,79 eur k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Edit Balážikovej, s.r.o., Partizánske, Jesenského 231/5, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

súdny poplatok v sume 92,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zároveň zaviazal žalovaného v 1. až 4. rade zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 174,41 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 167,71 eur a ostatných trov 6,70 eur, a to žalovanému v 1. rade 43,61 eur a žalovaný 2/ až 4/ každý v sume 43,60 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1/ až 4/ nariadenia predaja bytu č. 40, nachádzajúceho sa v Partizánskom, na Veľkej okružnej s tým, že žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu a žalobca vykonáva správu k bytovému domu, v ktorom sa byt nachádza. Vlastníci bytov sa obrátili na žalobcu s požiadavkou na riešenie sťažnosti na správanie sa osôb, ktoré užívajú byt vo vlastníctve žalovaného, ktoré porušujú domový poriadok, sústavne narušujú pokojné bývanie obyvateľov hlukom, zápachom, neporiadkom, špinou a poškodzujú spoločné časti a zariadenia domu. Podaním zo dňa 31.03.2015 vzal žalobca svoju žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný v 1. rade sa po podaní žaloby z bytu vystaňoval a spoluvlastníci bytu ho predali tretej osobe. Preto súd prvého stupňa konanie zastavil, zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku po jeho krátení a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tou skutočnosťou, že žalovaní po podaní žaloby previedli vlastnícke práva na tretiu osobu s tým, že žaloba bola podaná z dôvodu porušovania práv ostatných vlastníkov a užívateľov bytu v bytovom dome a žalobca sa domáhal predaja tohto bytu. Žalovaní 1/ až 4/ predajom bytu po začatí konania splnili cieľ, ktorý žalobca žalobou sledoval, a preto tento zobral svoju žalobu späť. Trovy konania spočívali v nevrátenej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 6,70 eur a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci, príprava a prevzatie zastúpenia a podanie návrhu na súd, plus 2x režijný paušál plus

20% DPH. Súd náhradu konania rozdelil medzi žalovaných 1/ až 4/ podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov na predmetnom byte tak, že žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť náhradu trov konania v sume 43,61 eur a žalovaných 2/ až 4/ každého po 43,60 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podali včas odvolanie žalovaní 2/ až 4/, a to proti výroku, ktorým boli zaviazaní zaplatiť v prospech žalobcu náhradu trov konania. Poukázali na tú skutočnosť, že byt, ktorý bol predmetom tohto sporu, obýval výlučne žalovaný v 1. rade s tým, že poukázali vo svojom odvolaní na článok 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj princíp rovnosti zbraní, kedy medzi stranami musí byť zachovaná férová rovnosť, a to vo vzťahu k všetkým aspektom občianskoprávneho konania. Keďže súd si bez vykonania akéhokoľvek dokazovania a meritórneho vyjadrenia žalovaných 2/ až 4/, a to napriek jasnému zneniu právnej normy a tvrdenia žalobcu osvojil tvrdenia, že bola podaná žaloba dôvodne, tento názor sa nedá označiť inak ako arbitrárny. Žalobca netvrdil, že by k porušeniu podmieňujúci nútený predaj bytu sa dopúšťali žalovaní 2/ až 4/, len tvrdil, že sa údajných porušení mal dopustiť žalovaný v 1. rade a nešpecifikované tretie osoby. Poukázali pritom na ust. § 11 ods. 5 ZVB s tým, že pokiaľ by došlo k meritórnemu prejednaní veci, žalovaní 2/ až 4/ by napadli svoju pasívnu legitímáciu z dôvodu, že práve vo vzťahu k žalovaným 2/ až 4/ žalobca nikdy nič podobné netvrdil. Žalobca by v konaní čo do veci samej musel preukázať nielen naplnenie hypotézy právnej normy v ust. § 11 ods. 5, ale i to, že je spôsobilý za takéto údajné konanie byť právne zodpovedný zo strany žalovaného v 1. rade. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto považovali za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia. Už samotný takýto nedostatok odôvodnenia predstavuje takú vadu rozhodnutia, ktorá je sama osebe dostačujúca na to, aby odvolací súd rozhodnutie pre nezákonnosť zrušil. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je preto v zjavnom rozpore s obsahom súdneho spisu, skutkový stav bol zistený jednostranne, resp. nesprávne, a preto žiadal v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že prizná žalovaným 2/ až 4/ nárok na náhradu trov konania, ktorý je povinný uhradiť žalobca.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý poukázal na ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., kedy k späťvzatiu žaloby pristúpil žalobca výlučne v dôsledku správania sa žalovaných, keď žalovaní až po podaní žaloby začali riešiť neprístojné správanie sa žalovaného v 1. rade a pristúpili k predaju dotknutého bytu a vykonali to, čoho sa žalobca v podanom návrhu domáhal. Záver súdu prvého stupňa o tom, že žalovaní predajom bytu po začatí konania splnili cieľ, ktorý žalobca žalobou sledoval je preto v celom rozsahu správny a zo správania sa žalovaných iný záver ani vyvodit' nemožno. Žalobca je presvedčený, že žaloba bola podaná dôvodne a má za to, že listinnými dôkazmi bola dôvodnosť podania jednoznačne preukázaná. Nevhodnosť správania sa žalovaného v 1. rade sústavne narušujúceho bývanie ostatných vlastníkov bytov nerozporovali ani samotní žalovaní. Rovnako nesúhlasí s názorom žalovaných 2/ až 4/ v tom smere, že súd by nemohol nariadiť predaj celého bytu, ale len predaj spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/, preto, lebo oni sa nesprávali tak, že by konaním zasahovali do výkonu vlastníckeho práva ostatných vlastníkov. Poukázal na reštriktívny gramatický výklad ust. § 11 ods. 5 zákona č. 182/93 Zb. s tým, že konaním vlastníka sa nemá na mysl' len jeho priame aktívne konanie, ale aj jeho zodpovednosť za výber a správanie sa osôb, užívajúcich byt v jeho vlastníctve. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň zaviazal žalovaných 2/ až 4/ k náhrade trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci vrátane 20% DPH spolu vo výške 48,79 eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti žalovaných 2/ až 4/ zaplatiť náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré zároveň poukazuje.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, vrátil žalobcovi časť súdneho poplatku po jeho krátení a zároveň zaviazal žalovaných 1/ až 4/ zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania s tým, že vzhľadom na podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu, rozhodol o povinnosti žalovaných 1/ až 4/ k náhrade trov konania v prospech žalobcu v pomere k podielom na predmetnom byte ktorý bol predmetom tohto sporu.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, zároveň v ktorej bolo rozhodnuté o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku, ako aj v časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného v 1. rade zaplatiť náhradu trov konania v prospech žalobcu, odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bol potom výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, na základe ktorého súd prvého stupňa zaviazal žalovaných 2/ až 4/ k zaplateniu náhrady trov konania v prospech žalobcu.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Žalobou čo do veci samej sa žalobca domáhal nariadenia predaja bytu podľa § 11 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov z dôvodu, že žalovaní 1/ až 4/ sú podielovými spoluvlastníkmi sporného bytu, pričom v dôsledku sťažností ostatných vlastníkov bytov v danom bytovom dome, kedy žalovaný v 1. rade zvažá do bytového domu rôzne smradľavé veci z kontajnerov, tieto triedi v byte, v pivnici alebo na chodbe, z čoho sa šíri po chodbách domu neznesiteľný zápach, z dôvodu obavy ostatných vlastníkov bytov žiadali v konečnom dôsledku, aby bol nariadený predaj bytu č. 40, nachádzajúcich sa v Partizánskom, na Veľkej okružnej ulici.

Skôr ako súd v prejednávanej veci začal pojednávať, podaním doručeným na súd prvého stupňa dňa 01.04.2015 zobral žalobca svoj návrh v celom rozsahu späť, a to z dôvodu, že žalovaný v 1. rade po podaní žaloby sa z bytu odsťahoval a zo strany zostávajúcich spoluvlastníkov došlo k odpredaju bytu tretej osobe.

V súlade s ust. § 146 ods. 1, 2 O.s.p. a v prípade, ak súd zastavuje konanie, v prvom rade sa zaoberá pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie môže spočívať v tom, že účastník podal návrh vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté alebo konanie prebieha proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, pričom však je nutné konštatovať, že v takomto prípade je zavinenie potrebné skúmať vždy len z procesného hľadiska, to znamená podľa procesného výsledku. Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná účastníkom, teda druhej strane náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatnenie alebo bránenie svojho práva.

V prípade, ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie návrhu, navrhovateľ (žalobca) nezavinil zastavenie konania, jedine v prípade, ak zobral späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne pre chovanie sa na strane odporcu, teda žalovaného. Tak to bude predovšetkým v takom prípade, pokiaľ žalovaný po začatí konania uspokojil žalobcu, pričom dôvodnosť podania návrhu je potrebné posudzovať jedine z hľadiska procesného, to znamená, z hľadiska vzťahu výsledku chovania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Návrh je teda podaný z tohto hľadiska dôvodne aj vtedy, ak žalovaní uspokojili žalobcu, napriek tomuto, že k tomuto nemali právnu povinnosť.

V takomto prípade má potom žalobca právo, aby mu žalovaní nahradili náklady, ktoré účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva.

Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci. Pokiaľ žalobca zobral svoju žalobu späť z dôvodu, že po podaní návrhu došlo k predaju bytu zo strany žalovaných 1/ až 4/, došlo tým k naplneniu žalobného petitu, z ktorého sa žalobca v tomto konaní domáhal. Nemožno tu preto skúmať v tomto štádiu konania, či k predaju bytu po podaní návrhu došlo dôvodne alebo nie, avšak len z hľadiska procesného, to znamená, že nárok žalobcu bol uspokojený zo strany žalovaných 1/ až 4/. Preto bol v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý zaviazal žalovaných 1/ až 4/ k náhrade trov konania zo strany žalobcu, pretože sú to práve žalovaní 1/ až 4/, ktorí v prejednávanej veci zavinili zastavenie konania.

Preto odvolací súd nezistil dôvodnosť odvolacích námietok a v konečnom dôsledku rozhodnutie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi v rámci odvolacieho konania bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči žalovaným 2/ až 4/, ktorí v odvolacom konaní úspech nemali. Trovy úspešného žalobcu spočívajú v polovičnom úkone právnej pomoci za podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu, za stavu, kedy odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, kedy nebolo rozhodnuté čo do veci samej, teda odvolanie smerovalo len čo do trov konania, teda vo výške 32,27 eur plus 8,39 eur režijný paušál plus 20% DPH s tým, že v konečnom dôsledku trovy úspešného žalobcu v odvolacom konaní predstavujú sumu 48,79 eur, k náhrade ktorých boli zaviazaní žalovaní 2/ až 4/, ktorí v odvolacom konaní úspech nemali.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.